

gočnosti v »Iliriji oživljeni« — v ujedinenem kraljestvu Srbov, Hrvatov in Slovencev — kot popoln in navdušen Jugoslovan.

V Ljubljani so mu čestilci postavili lep bronast spomenik, ki stoji na Vodnikovem trgu. Valentinu Vodniku, našemu buditelju, preganjancu in preroku bodi večna čast in slava!

CVETINOMIRSKI:

Dehor in lisica.

Basen.

ostečega se s kokošjo zapazi nekoč lisica iz bližnjega grmovja dehorja. Pocede se ji sline; za hip postoji — in že se ji veselo posvetijo oči; skokoma se požene iz grmovja naravnost mimo dehorja in kakor da ga je bila samo mimovihraje opazila, zakriči s sopihajočim glasom: »Beži, stričko, beži, če ti je življenje drago! Volkovi so mi za petami!«

»Volkovi? Joj!«

In dehor, ves prestrašen, takoj izpusti načeto kokoš ter jo ubere za lisico. V treh širokih skokih jo dojde in v svojem begu je tako nagel, da jo kmalu tudi pusti za seboj, drveč bliskoma čez drn in strn.

Lisica teče še nekaj časa, ko pa vidi, da je izginil dehor že kdovekam pred njo v daljavo, se zasuče in se urno povrne k ostavljeni kokoši.

»Dober tek, zvitorepka!« si smeje vošči sama sebi ter se zadovoljno spravi nad kokoš. »Na prav lahek način sem si pripravila večerjo... Zakaj bi se tudi trudila, ko je pa toliko neumnežev na svetu! Saj mi sami nosijo jedi pred nos... Se skubsti mi ni treba putke, vse to delo je že opravil stričko dehor... O, dehor — ne samo od svojega telesa, tudi od neumnosti smrdiš, da je joj!« —

